

DOI 10.17234/SocEkol.31.3.2
 UDK 613.88:004.78
 316.367
 316.367:616-036.22

Izvorni znanstveni članak
 Primljeno: 05. 01. 2022.
 Prihvaćeno: 24. 05. 2022.

SEKSTING U VRIJEME KORONE – ANALIZA POVEZANOSTI SEKSTINGA S POTREBOM ZA SEKSUALNIM ODNOSOM I BROJEM SEKSUALNIH PARTNERA MEĐU MLADIMA

Goran Koletić

Odsjek za sociologiju
 Filozofski fakultet, Sveučilište u Zagrebu
 Ivana Lučića 3, 10 000 Zagreb
 e-mail: gkoletic@ffzg.hr

Sažetak

Zbog rizika od zaraze virusom SARS-CoV-2, kao i zbog ograničenih prilika za ostvarivanje intimnog i seksualnog kontakta, prvenstveno među samcima i među parovima koji žive odvojeno javlja se povećani interes za raznim oblicima seksualne interakcije posredovane tehnologijom, među kojima je i seksting. Dosadašnja istraživanja na tu temu u pravilu su provedena na prigodnim uzorcima te su bila usmjerena na eksploraciju stanja u prvim fazama primjene mjera izolacije. U ovome se istraživanju polazi od pretpostavke da konsenzualni seksting mladima može poslužiti kao svojevrsna zamjena za stvarni intimni kontakt tijekom razdoblja obilježenog ograničenjima zbog pandemije, s obzirom na to da mladi rjeđe žive s intimnim partnerima, imaju izraženiju želju za seksualnim istraživanjem te češće ostvaruju kratkotrajne odnose. Prvi je cilj ovog istraživanja steći uvid u ulogu partnerskog odnosa u povezanosti između samoprocijenjene promjene u potrebi za seksualnim odnosima i učestalosti sekstinga tijekom razdoblja pandemije. Drugi je cilj analizirati ulogu promjene u potrebi za seksualnim odnosima u povezanosti između učestalosti sekstinga i broja seksualnih partnera od početka epidemije. Podaci su prikupljeni početkom veljače 2021. na slučajnom uzorku mladih u dobi od 18 do 25 godina (N=607), selektiranih iz nacionalnog internet-skog panela. Analiza je provedena na poduzorku samaca i parova koji žive odvojeno (N=500). Kontrolirajući sociodemografske, psihosocijalne i seksualne karakteristike sudionika, nisu utvrđene pretpostavljene moderacijske uloge partnerskog odnosa i promjene u potrebi za seksualnim odnosima u analizama učestalosti sekstinga. Dobiveni rezultati ne idu u prilog pretpostavci da je seksting bio zamjena za stvarni intimni kontakt tijekom razdoblja pandemije koronavirusa.

Ključne riječi: *pandemija bolesti COVID-19, mladi, seksting, potreba za seksualnim odnosom, broj seksualnih partnera*

1. UVOD¹

Pandemija bolesti COVID-19 na različite se načine odrazila na intimni život i seksualnost parova i pojedinaca (Döring, 2020; Lopes i sur., 2020). Primjerice, parovi koji

¹ Rad je nastao u sklopu projekta IP-2019-04-3609 Hrvatske zaklade za znanost. Istraživanje je sufinancirano sredstvima Sveučilišta u Zagrebu.

ne žive zajedno svojevremeno su bili primorani na odvojenost radi sprječavanja zaraze i širenja virusa SARS-CoV-2 na članove kućanstva i / ili su im mogućnosti putovanja bile ograničene ili otežane uslijed epidemioloških mjera. Ostvarivanje raznih oblika društvenih aktivnosti također je bilo ograničeno (klupska ili koncertna događanja, kina, kazališta, galerijska otvorenja, sportska okupljanja i slično), čime je samcima uvelike smanjena mogućnost upoznavanja, a posljedično i ostvarivanja intimnog kontakta. Došlo je i do nagle promjene dnevnih rutina te do porasta sveopće zabrinutosti, što je izgledno rezultiralo smanjenom učestalošću seksualnih aktivnosti, posebice u prvim, razmjerno restriktivnim razdobljima primjene epidemioloških mjera (Firkey i sur., 2021; Lehmler i sur., 2021; Li i sur., 2020; Wignall i sur., 2021). Pritom valja uzeti u obzir razlike u intenzitetu epidemioloških mjera tijekom i nakon prvog „vala“ pandemije u Hrvatskoj, kao i prilikom usporedbe rezultata s dostupnim istraživanjima iz drugih zemalja, jer se nejednaka restriktivnost mjera mogla različito odraziti na potrebe i ponašanje parova i pojedinaca.

U navedenom kontekstu, mlade, a posebice one koji stasaju u tzv. ranu odraslost (18-25 godina), valja sagledati kao populaciju posebno zahvaćenu ograničenjima uslijed epidemioloških mjera, budući da rjeđe žive s intimnim partnerima (Eurostat, 2020), imaju izraženiju želju za seksualnim istraživanjem (Arnett, 2000) te češće ostvaruju kratkotrajne odnose (Shulman i Connolly, 2013). U odnosu na posebno rizične skupine (npr. starije i imunokompromitirane osobe), mladima je bila posvećena razmjerno manja pozornost tijekom razdoblja izolacije, iako bi oni zbog manjka iskustva i resursa mogli imati slabije razvijene mehanizme suočavanja i nošenja s promjenama i stresnim situacijama, koji bi im omogućili regulaciju negativnih psihofizičkih stanja (Timonen i sur., 2021). Prema tome, povrh novonastalih izazova s kojima su se susretali tijekom razdoblja koronavirusa, ograničene mogućnosti održavanja ili ostvarivanja fizičkog i intimnog kontakta, kao i izostanak seksualnog izražavanja svojstvenog njihovoj dobi, predstavljaju dodatni čimbenik narušavanja psihosocijalne i psihofizičke dobrobiti mladih (Firkey i sur., 2021; Wignall i sur., 2021).

Internetske komunikacijske tehnologije omogućile su, epidemiološki gledano, sigurnu alternativu za nastavak određenih društvenih, edukacijskih i poslovnih praksi, ali su pružile i mogućnost ostvarivanja (ili nastavljanja) virtualne intimnosti. Netom nakon početka pandemije zabilježen je povećan interes za raznim oblicima seksualne interakcije posredovane tehnologijom, među kojima je i seksting (Döring, 2020). Osim u okviru preporuka zdravstvenih stručnjaka za seksualno ponašanje tijekom pandemije (Turban i sur., 2020), čak su i poneka nacionalna tijela (Commonwealth of Pennsylvania, 2020) te nadnacionalna udruženja (ISSWSH, 2020) navela seksting kao jednu od poželjnijih seksualnih praksi u odnosu na neposredni (fizički) seksualni kontakt.

Kao jedan od oblika socijalne i seksualne interakcije posredovane tehnologijom, seksting se može definirati kao razmjena (slanje, primanje ili prosljeđivanje) vizualnog, zvučnog ili tekstualnog seksualno sugestivnog i / ili provokativnog sadržaja (tzv. sekst) putem internetskih komunikacijskih aplikacija (Barrense-Dias i sur., 2017; Van Ouyt-

sel i sur., 2020). Dosadašnja su istraživanja dvojako sagledavala ovaj fenomen: s jedne strane kao devijantno ili rizično ponašanje zbog različitih oblika oblika virtualnog uznemiravanja i nasilja (Drouin i sur., 2015) ili povezanosti s rizičnim seksualnim ponašanjima (Raine i sur., 2020), a s druge strane kao oblik seksualnog izražavanja s mogućim pozitivnim ishodima u vidu održavanja intimnosti u partnerskom odnosu ili seksualnog eksperimentiranja (Cooper i sur., 2016; Döring, 2014; Drouin i sur., 2017). Nadalje, u literaturi se razlikuju konsenzualni i nekonsenzualni seksting. Motivi za prakticiranje nekonsenzualnog sekstinga često su instrumentalni (različiti oblici uznemiravanja, zlostavljanja ili prinude, ali i mogućnost razmjene dobara, odnosno novčane zarade), dok su motivi za prakticiranje konsenzualnog sekstinga u velikoj mjeri seksualni (izražavanje i istraživanje seksualnosti s vršnjacima ili intimnim partnerom) ili u vezi s izgradnjom i / ili potvrđivanjem slike o vlastitom tjelesnom izgledu (Bianchi i sur., 2019).

Nedavno objavljena meta-analiza koja obuhvaća 50 istraživanja objavljenih do 2018. utvrdila je da 48% mladih u dobi od 18 do 29 godina prakticira seksting, odnosno 38% ih šalje sekstove i 42% ih samo zaprima sekstove (Mori i sur., 2020). Istraživanje provedeno na prigodnom uzorku hrvatskih studenata pokazalo je da je 57% sudionika poslalo sekst u posljednjih godinu dana, dok ih je gotovo dvije trećine u tom razdoblju zaprimilo sekst (Kričkić i sur., 2017). Preostala dostupna domaća istraživanja sekstinga provedena su na uzorcima adolescenata. Primjerice, u istraživanju Vrselje i suradnica (2015) 40% sudionika barem je jednom poslalo sekst, dok je u, do sada jedinom longitudinalnom, istraživanju Burića i suradnika (2018) prosječni postotak za navedenu aktivnost iznosio 38%. Prema najnovijem istraživanju provedenom u pet najvećih hrvatskih gradova (Buljan Flander i sur., 2020), više od polovine srednjoškolaca iz uzorka zaprimilo je neki oblik seksualno izazovnog sadržaja.

Trenutačno je dostupno tek nekoliko presječnih istraživanja na temu sekstinga tijekom razdoblja pandemije koronavirusa. Ona su u pravilu provedena na prigodnim uzorcima različitih dobnih raspona te su bila usmjerena na eksploraciju stanja u prvim, razmjerno strogim fazama primjene mjera izolacije.² Koristeći uzorak američkih punoljetnih sudionika (N=1.559), Lehmler i suradnici (2021) istaknuli su seksting kao novouvedenu seksualnu praksu, posebice među mlađim sudionicima te onima koji žive sami. Nadalje, na uzorku većinom mladih sudionika iz Australije (N=962) nije utvrđena statistički značajna razlika u samoprocijenjenoj promjeni učestalosti sekstinga tijekom razdoblja izolacije u odnosu na 2019. (Coombe i sur., 2020). Uspoređujući razdoblje prije i tijekom izolacije na uzorku od 565 britanskih sudionika u dobi od 18 do 32 godine, Wignall i suradnici utvrdili su pad učestalosti seksualnih ponašanja, uključujući i sekstinga (Wignall i sur., 2021). Valja uzeti u obzira da tijek pandemije i epidemiološke mjere nisu

2 Netom nakon početka epidemije koronavirusa inicirano je nekoliko većih istraživačkih projekata na temu promjena u seksualnom ponašanju (uključujući prakticiranje sekstinga), ali trenutačno su dostupni tek njihovi preliminarni rezultati ili su radovi u recenzentskom postupku (vidi: Kinsey Institute, 2022; I-SHARE, 2022).

bile ujednačene u navedenim zemljama, što je vjerojatno na različit način odrazilo na potrebe i ponašanje mladih. Naposljetku, domaća istraživanja posvećena primarno ovoj temi još uvijek izostaju.

1.1. Konceptualni okvir rada

Korištenje sekstinga u seksualnoj interakciji među mladima može se objasniti teorijom uporabe medija i ispunjenja potreba (engl. *Uses and Gratification Theory*; Katz i sur., 1974). Iako je prvotno nastala u kontekstu tradicionalnih medija, ova je teorija osuvremenjena i adaptirana za potrebe tumačenja uporabe suvremenih internetskih medija (Tanta i sur., 2014), odnosno utvrđivanja načina i razloga zbog kojih pojedinci aktivno odabiru i koriste određene oblike medija ne bi li ispunili neke od sljedećih vrsta potreba: kognitivne, afektivne, socijalno integrativne, osobno integrativne (identitarne) i eskapističke. Da bi zadovoljili neke od navedenih potreba, pojedinci također sudjeluju i u proizvodnji komunikacijskih poruka, pa tako i sekstova (Hasinoff, 2013). Premda odabir i uporaba određenog medija ovisi o individualnim karakteristikama korisnika, obilježjima samog medija te kontekstu uporabe, seksting može poslužiti za zadovoljavanje seksualnih potreba, kao što su primjerice iskazivanje seksualne želje partneru i postizanje seksualnog uzbuđenja (Hudson i Marshall, 2018). Seksting je pritom brza i jednostavna seksualna praksa koja povezuje seksualne fantazije i realizaciju u stvarnosti (Ross, 2005). Zadovoljivši određeni prag seksualne fantazije putem sekstinga, moguć je daljnji razvoj potrebe za neposrednim seksualnim kontaktom – bilo s vlastitim partnerom u vezi ili s partnerom „za jednu noć“. Drugim riječima, osim ispunjenja potreba za seksualnošću u virtualnom okruženju, učestaliji seksting može biti povezan i s upuštanjem u seksualni odnos (Yu i Zheng, 2020).

1.2. Hipoteze i očekivani doprinos

U ovome se istraživanju polazi od pretpostavke da konsenzualni seksting mladima može poslužiti kao svojevrsna zamjena za stvarni intimni kontakt tijekom razdoblja obilježenog ograničenjima zbog pandemije. Pritom valja uzeti u obzir potencijalno različite motive za upuštanje u seksting među mladima koji su u vezi ili braku te među samcima (Van Ouytsel i sur., 2020). Parovima seksting može poslužiti kao praksa za istraživanje intimnosti i seksualnosti ili poboljšanje seksualne komunikacije (Parker i sur., 2013) – posebice onima koji su u vezi „na daljinu“ (Kafae i Kohut, 2021; Walker i sur., 2013) i time pozitivno djelovati na funkcioniranje veze ili braka (Drouin i sur., 2017). Mladima koji nisu u vezi seksting može poslužiti za udvaranje, iniciranje seksualnog odnosa ili osnaživanje osjećaja poželjnosti i / ili fizičke atraktivnosti (Bianchi i sur., 2017; Cooper i sur., 2016; Van Ouytsel i sur., 2016) Prema tome, prvi je cilj ovog istraživanja steći uvid u ulogu partnerskog odnosa u povezanosti između promjene u potrebi za seksualnim odnosom i učestalosti sekstinga. Iz navedenog izvodimo hipotezu (H1) koja glasi: postoji razlika u povezanosti između promjene u potrebi za seksualnim odnosom tijekom razdoblja koronavirusa (u usporedbi s

razdobljem prije pandemije koronavirusa) i učestalosti sekstinga tijekom razdoblja koronavirusa s obzirom na partnerski odnos. Drugim riječima, cilja se analizirati povezanost promjene u potrebi za seksualnim odnosom i učestalosti sekstinga između samaca i parova koji žive odvojeno. Primjerice, utvrdi li se statistički značajna interakcija veće samoprocijenjene potrebe za seksualnim odnosom i partnerskog odnosa u predviđanju učestalosti sekstinga, daljnje analize valja provoditi odvojeno za samce i parove koji žive odvojeno. Izostanak statistički značajne interakcije implicira da je povezanost između promjene u potrebi za seksualnim odnosom i učestalosti sekstinga, u prosjeku, jednaka za oba poduzorka.

Imajući na umu da su dosadašnja istraživanja ukazala na pozitivnu povezanost između povećane seksualne potrebe i učestalosti sekstinga među mladima (Florimbio i sur., 2018; Marengo i sur., 2019) te da rezultati nekolicine dosadašnjih sustavnih pregleda i metaanaliza ukazuju na pozitivnu povezanost između broja seksualnih partnera i sekstinga kod mladih (Kosenko i sur., 2017; Raine i sur., 2020), drugi se cilj istraživanja odnosi na provjeru pretpostavke o zamjeni za seksualni odnos pomoću indikatora o broju seksualnih partnera tijekom razdoblja koronavirusa. Druga hipoteza (H2) glasi: tijekom razdoblja koronavirusa, postoji razlika u povezanosti između broja seksualnih partnera i učestalosti sekstinga s obzirom na promjenu u potrebi za seksualnim odnosom. Statistička značajnost interakcije između veće samoprocijenjene promjene u potrebi za seksualnim odnosom i broja seksualnih partnera tijekom razdoblja koronavirusa ukazuje na mogućnost sekstinga kao zamjene. Drugim riječima, o mogućoj zamjeni govorimo ako su sudionici s većom potrebom za seksualnim odnosom u većoj mjeri sekstali, ali pritom imali manji broj seksualnih partnera. Izostanak statistički značajne interakcije implicira da promjena u potrebi za seksualnim odnosom ne utječe na povezanost između broja seksualnih partnera i učestalosti sekstinga.

Shodno teoriji uporabe medija i ispunjenja potreba te dosadašnjim istraživanjima sekstinga, u analize su uključene i sljedeće sociodemografske, psihosocijalne i seksualne karakteristike sudionika: dob, spol, partnerski odnos, traženje uzbuđenja, osjećaj usamljenosti tijekom razdoblja izolacije, dosljednost u pridržavanju epidemioloških mjera tijekom tri „sezone“ pandemije u 2020., seksualna orijentacija i seksualno iskustvo. Dosadašnja istraživanja ukazuju na to da je seksting učestaliji kod mladih starije dobi (Madigan i sur., 2018), kod mladića (Mori i sur., 2020) te kod pripadnika seksualnih manjina (Barrense-Dias i sur., 2017). Osim što je usamljenost tijekom razdoblja izolacije bila pozitivno povezana s uvođenjem novih seksualnih praksi u vlastiti repertoar seksualnih aktivnosti, uključujući i seksting (Lehmiller i sur., 2021), nedavno provedeno istraživanje ukazalo je i na povezanost usamljenosti sa sekstingom i emocionalnim reakcijama prilikom nalaženja s potencijalnim partnerima (Yu i Zheng, 2020). Nadalje, traženje uzbuđenja pokazalo se kao učestali pozitivni korelat sekstinga, ali i rizičnih seksualnih ponašanja (Burić i sur., 2018; Scholes-Balog i sur., 2016). Veći je broj istraživanja također utvrdio pozitivnu povezanost između učestalijeg sekstinga i imanja seksualnog iskustva (Raine i sur., 2020).

Zasad su vrlo rijetka istraživanja ove tematike provedena na nacionalnim uzorcima mladih te, dok su postojeća istraživanja obuhvatila samo prve faze izolacije, ovim je istraživanjem obuhvaćeno razdoblje od deset mjeseci nakon početka pandemije koronavirusa u Hrvatskoj (ožujak 2020.). Nadalje, sekstingu u postadolescenciji i ranoj odraslosti posvećeno je razmjerno malo domaćih istraživanja. Konačno, spoznaje o praksama sekstinga u Hrvatskoj uslijed pandemije pružit će nove uvide stručnjacima koji se bave javnozdravstvenim i psihosocijalnim rizicima mladih, kao i stručnjacima iz područja medijske pismenosti i obrazovanja.

2. METODOLOGIJA

2.1. *Sudionici i provedba istraživanja*

Podaci su prikupljeni u sklopu projekta Intimnost i seksualnost mladih u doba epidemije bolesti COVID-19: promjene u komunikaciji i ponašanju koji je financirao Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, a u istraživanju je sudjelovalo 607 osoba u dobi između 18 i 25 godina.³ Mrežno istraživanje provedeno je početkom veljače 2021. putem internetskog panela komercijalne agencije za tržišna istraživanja. Sudionici su većinom regrutirani iz agencijskih nacionalno-reprezentativnih istraživanja, odnosno iz baze panelista pomoću koje agencija kreira kvote reprezentativnih uzoraka s obzirom na dob, spol, regiju i veličinu naselja. Iako sâm panel nije reprezentativan za populaciju Hrvatske, kvotni pristup uzorkovanju omogućuje poklapanje sa strukturom ciljane nacionalne populacije. Nakon čišćenja podataka zadržani su podaci od 605 sudionika.⁴ Analize su provedene na poduzorku sudionika koji su u vezi ili braku i ne žive zajedno (N=249) i sudionika koji nisu u vezi (N=251). Sociodemografska obilježja sudionika prikazana su u Tablici 1.

Upitnik su izradili članovi projektnog tima. Korištene mjere i mjerni instrumenti tematiziraju intimnost i seksualnost mladih u doba pandemije bolesti COVID-19, s naglaskom na promjene uslijed pandemije koronavirusa. Prema tome, formulacije svih ključnih indikatora u upitniku uključuju procjenu za razdoblje od početka pandemije (od ožujka 2020.) ili usporedbu s razdobljem prije pandemije. S ciljem provjere razumljivosti i jezične prikladnosti upitnik su analizirali i komentirali studenti Filozofskog fakulteta u Zagrebu (N=7). Nakon što su implementirane manje sadržajne i jezične preinake, završna inačica upitnika broji 122 čestice, za ispunjavanje koje je u prosjeku trebalo 15 minuta.

Provedbu istraživanja odobrilo je Povjerenstvo Odsjeka za sociologiju za prosudbu etičnosti istraživanja na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (broj odluke 04-2020/21, 11. siječnja 2021.).

---

3 S obzirom na očekivanu dobno spolnu strukturu, u uzorku su podzastupljeni muški sudionici podzastupljena je najmlađa dobna skupina (18-20 godina) u odnosu na nešto starije sudionike (21-23 godine).

4 Isključena su dva sudionika koji su na više otvorenih (brojčanih) pitanja naveli ekstremne, odnosno nerealne vrijednosti (primjerice, 100 seksualnih partnera tijekom razdoblja koronavirusa).

2.2. Mjerni instrumenti⁵

2.2.1. Učestalost sekstinga

Skala sekstinga⁶ kreirana je slijedeći najnovije preporuke za mjerenje sekstinga (Molla Esparza i sur., 2020; Mori i sur., 2022; Penado i sur., 2019) koje ističu važnost razlikovanja smjera komunikacije, formata poruke i postojanje pristanka u komunikaciji. U upitniku je navedena definicija sekstinga koja glasi: „Aplikacije za komunikaciju, društvene mreže i servisi za upoznavanje koriste se i za seksting: razmjenu vlastitog vizualnog (fotografija ili video), zvučnog (npr. glasovne poruke) ili tekstualnog (pisanog) sadržaja koji je seksualne prirode u svrhu seksualnog uzbuđivanja sebe i / ili primatelja/ice. Takav sadržaj u nastavku nazivamo sekst“. Skala konsenzualnog sekstinga sadrži dva dijela od četiri iste čestice („Poslali svoj sekst partneru/ici“, „Poslali svoj sekst nekome tko nije Vaš/a partner/ica“; „Zaprimili sekst“ i „Zatražili sekst“). U prvom je dijelu sudionicima istaknuto da se čestice odnose samo na zvučni ili vizualni seksting,⁷ dok se drugi dio odnosio samo na tekstualni seksting. Česticama je pridružena skala procjene od pet stupnjeva (od 1 = *Nikada* do 5 = *Vrlo često*). S obzirom na to da su korištene identične formulacije čestica za zvučno-vizualni i tekstualni seksting, analizirane su korelacije parova istih čestica. Prosječna korelacija parova istih čestica iznosila je 0,71, što ukazuje na nepotpunu podudarnost praksi sekstinga s obzirom na format poruke. Skala je demonstrirala jednodimenzionalnost (63% protumačene varijance) te visoku pouzdanost (McDonaldova $\omega=0,92$, 95% CI: 0,91-0,93). Teorijski raspon skale iznosio je 8-40, pri kojemu je viši rezultat označavao učestaliji seksting.

2.2.2. Psihosocijalne karakteristike sudionika

Usamljenost tijekom razdoblja izolacije mjerena je jednom česticom („Otkako se pojavila pandemija (od ožujka 2020.), koliko često ste se osjećali usamljeno?“) i pridruženom skalom procjene od pet stupnjeva (od 1 = *Nikada* do 5 = *Uvijek ili gotovo uvijek*). Konstrukt traženja uzbuđenja mjereno je pomoću tri čestice (Stephenson i sur., 2003) i skalom procjene slaganja od pet stupnjeva. Primjer čestice glasi: „Volim raditi stvari koje su drugima zastrašujuće“. Teorijski raspon skale iznosi 3-15, a viši rezultat označava veću sklonost traženju uzbuđenja. Skala je demonstrirala zadovoljavajuću pouzdanost (McDonaldova $\omega=0,81$, 95% CI: 0,78-0,84). Dosljednost u pridržavanju epidemioloških mjera mjerena je zasebno za prvo i za naknadna druga dva razdoblja pandemije koronavirusa (proljeće, ljeto, jesen / zima) pomoću skale procjene od pet stupnjeva (od 1 = *Nikada ili gotovo nikada* do 5 = *Uvijek ili gotovo uvijek*). Ova je skala također demonstrirala zadovoljavajuću pouzdanost (McDonaldova $\omega=0,81$, 95% CI: 0,79-0,84).

5 Osnovna sociodemografska obilježja sudionika (npr. spol, dob, regija) bilježi agencija čiji je internetski panel korišten za prikupljanje podataka.

6 S obzirom na cilj i hipoteze ovog istraživanja u nastavku je opisana samo podskala konsenzualnog sekstinga.

7 Primjer potke za zvučno-vizualni seksting glasi: „Sljedeća pitanja odnose se samo na ZVUČNI ili VIZUALNI seksting. Tijekom razdoblja pandemije, koliko ste često Vi osobno?“.

2.2.3. Seksualne karakteristike sudionika

Samoprocijenjena promjena u potrebi za seksualnim odnosom mjerena je jednom česticom („U usporedbi s razdobljem prije pandemije koronavirusa, kakva je bila Vaša potreba za seksualnom odnosom tijekom pandemije“), uz ponuđene odgovore: 1 = *Manja*, 2 = *Podjednaka* i 3 = *Veća*. Navedena je varijabla u analize uključena u obliku dviju dihotomnih (engl. *dummy*) varijabli, odnosno veća i manja samoprocijenjena potreba za seksualnim odnosom. Seksualna orijentacija mjerena pomoću privlačnosti, odnosno česticom koja glasi „Privlače me osobe:“, na koju se nastavlja skala procjene od pet stupnjeva (od 1 = *Isključivo suprotnog spola* do 5 = *Isključivo mojeg spola*). Grupirajući odgovore 2-5 u jednu kategoriju, u analizi je korištena dihotomna inačica varijable seksualne orijentacije (0 = *Heteroseksualna*, 1 = *Ostalo*). Seksualno aktivni sudionici, odnosno oni koji su imali seksualno iskustvo identificirani su pomoću tri čestice koje obuhvaćaju oralni, vaginalni i analni seksualni odnos. Zajedničko pitanje za čestice glasi: „Koja ste od sljedećih seksualnih iskustava već imali?“. Uz svaki tip seksualnog odnosa navedeno je kratko objašnjenje (npr. „Pod seksualnim odnosom mislimo na seksualnu aktivnost tijekom koje se penis, muški spolni organ, nalazi u vagini, ženskom spolnom organu“) i ponuđena je dihotomna mogućnost odabira odgovora (0 = *Ne* i 1 = *Da*). Ako su barem na jedno od tri pitanja imali potvrđan odgovor, te sudionike u analizama klasificiramo kao seksualno aktivne. Nadalje, uz pitanje o broju seksualnih partnera od početka pandemije ponuđena je mogućnost unosa brojčane vrijednosti, odnosno broja partnera. Sudionicima koji u vrijeme provođenja istraživanja nisu bili seksualno aktivni dodijeljena je nula na varijabli broj seksualnih partnera.

2.3. Analitička strategija

Koristeći uzorak od 500 sudionika, obje su hipoteze testirane pomoću višestruke linearne regresijske analize. Prije provedbe analize provjerene su statističke pretpostavke višestruke linearne regresije (multikolinearnost, nepovezanost pogrešaka, normalnost distribucije pogrešaka i homoskedastičnost). U slučaju heteroskedastičnosti statistička je značajnost regresijskih koeficijenta procijenjena temeljem heteroskedastički dosljednih (robustnih) standardnih pogrešaka (Astivia i Zumbo, 2019). Sve analize bile su hijerarhijski podijeljene na dva koraka. U prvom su koraku (model A) uvedene sve nezavisne varijable. U drugom je koraku testiran moderacijski učinak, odnosno uvedena je interakcijska varijabla (umnožak standardiziranih vrijednosti prediktorske i moderatorske varijable), odvojeno za svaku hipotezu (modeli B i C). Ako je interakcijski efekt statistički značajan, moderatorska varijabla utječe na smjer ili jačinu povezanosti prediktorske i kriterijske varijable. U svrhu provjere konzistentnosti rezultata, analize su ponovljene na način da je modele uvedena varijabla duljine trajanja veze umjesto dihotomne varijable partnerskog odnosa (samcima je dodijeljena vrijednost nula).

U korištenim varijablama nije bilo informacija koje nedostaju. Regresijske analize provedene su pomoću statističkog paketa IBM SPSS v26, a deskriptivna analiza i procjena pouzdanosti kompozitnih mjera pomoću paketa JASP v0.14.1 (JASP Team, 2019).

Tablica 1. Sociodemografska, psihosocijalna i seksualna obilježja sudionika (N=500)

	Sudionici u vezi / braku i ne žive zajedno (N=249)	Sudionici koji nisu u vezi (N=251)	<i>p</i>
	N(%)	N(%)	
Spol			
Muški	89 (35,7)	152 (60,6)	<0,001
Ženski	160 (64,3)	99 (39,4)	
Obrazovanje			
Srednja škola ili niže	73 (29,3)	96 (38,2)	0,057
Trenutno studira	123 (49,4)	117 (46,6)	
Više od srednje škole	53 (21,3)	38 (15,1)	
Regija			
Zagreb i okolica	59 (23,7)	71 (28,3)	0,325
Sjeverna Hrvatska	46 (18,5)	30 (12,0)	
Slavonija	43 (17,3)	45 (17,9)	
Lika i Banovina	21 (8,4)	25 (10,0)	
Istra, Primorje i Gorski kotar	34 (13,7)	28 (11,2)	
Dalmacija	46 (18,5)	52 (20,7)	
Veličina naselja			
Do 2.000 stanovnika	83 (33,3)	78 (31,1)	0,798
2.001 do 10.000 stanovnika	29 (11,6)	32 (12,7)	
10.001 do 80.000 stanovnika	62 (24,9)	57 (22,7)	
80.001 i više stanovnika	75 (30,1)	84 (33,5)	
Promjena u potrebi za seksualnim odnosom			
Manja	20 (8,0)	23 (9,2)	0,262
Podjednaka	148 (59,5)	163 (65,9)	
Veća	81 (32,5)	65 (25,9)	
Seksualna orijentacija			
Heteroseksualna	208 (83,5)	189 (75,3)	0,030
Ostalo	41 (16,5)	62 (24,7)	
Seksualno aktivni sudionici			
Da	237 (95,2)	179 (71,3)	<0,001
Ne	12 (4,8)	72 (28,7)	
	M (SD)	M (SD)	
Dob	22,1 (1,7)	21,5 (2,1)	<0,001

Duljina trajanja veze / braka (mjeseci)	35,6 (24,8)	–	–
Traženje uzbuđenja (1-5)	2,7 (0,9)	2,9 (0,9)	0,038
Osjećaj usamljenosti (1-5)	2,8 (1,0)	3,0 (0,9)	0,079
Pridržavanje epidemioloških mjera (1-5)	3,8 (0,9)	3,7 (1,0)	0,126
Broj seksualnih partnera	1,0 (0,6)	0,7 (1,4)	0,004
Učestalost sekstinga (1-5)	1,8 (0,8)	1,7 (0,9)	0,243

Napomene: rezultati kompozitnih mjera svedeni su na originalnu skalu mjerenja dijeljenjem skupnog rezultata s brojem čestica; p = značajnost razlike između sudionika u vezi / braku i sudionika koji nisu u vezi (χ^2 test ili T-test).

3. REZULTATI

Sociodemografska, psihosocijalna i seksualna obilježja sudionika u vezi ili braku koji ne žive zajedno i sudionika koji nisu u vezi prikazana su u Tablici 1. U usporedbi sa sudionicima koji nisu u vezi, u poduzorku sudionika u vezi ili braku zabilježeno je statistički značajno više ženskih ($\chi^2(1)=29,84$, $\Phi=0,25$, $p<0,001$), heteroseksualnih ($\chi^2(1)=4,69$, $\Phi=0,10$, $p=0,030$) i seksualno aktivnih sudionika ($\chi^2(1)=49,24$, $\Phi=0,32$, $p<0,001$). U prosjeku su sudionici u vezi ili braku bili mlađi ($t=3,66$, $df=485,03$, $d=0,32$, $p<0,001$), manje skloni traženju uzbuđenja ($t=-2,08$, $df=489$, $d=0,19$, $p=0,038$) te imali su veći broj seksualnih partnera ($t=2,89$, $df=363,74$, $d=0,26$, $p=0,004$). Otprilike jedna trećina sudionika iz oba poduzorka navela je veću potrebu za seksualnim odnosom u usporedbi s razdobljem prije pandemije. Tijekom razdoblja koronavirusa seksting nije prakticiralo 24,1% sudionika u vezi ili braku te 37,5% samaca.

Bivarijatne povezanosti indikatora korištenih u regresijskim analizama prikazane su Tablicom 2. Učestalost sekstinga bila je statistički značajno povezana s muškim spolom, većom sklonošću traženja uzbuđenja, slabijim pridržavanjem epidemioloških mjera, neheteroseksualnom orijentacijom, iskustvom seksualnog odnosa, većom potrebom za seksualnim odnosom i većim brojem seksualnih partnera.

Rezultati višestrukih regresijskih analiza prikazani su u Tablici 3. Sve su statističke pretpostavke zadovoljene osim homogenosti varijanci pogrešaka. Značajnost regresijskih koeficijenta u daljnjoj je analizi procijenjena temeljem heteroskedastički dosljednih (robustnih) standardnih pogrešaka. Uvidom u sociodemografska, psihosocijalna i seksualna obilježja sudionika (model A), tijekom razdoblja koronavirusa učestalije su sekstali muški ($\beta=0,17$, $p<0,001$), neheteroseksualni ($\beta=0,18$, $p<0,001$) i seksualno aktivni sudionici ($\beta=0,20$, $p<0,001$). Nadalje, veća samoprocijenjena potreba za seksualnim odnosom ($\beta=0,13$, $p=0,003$) i veći broj seksualnih partnera tijekom razdoblja koronavirusa ($\beta=0,17$, $p=0,005$) također su bili povezani s učestalijim sekstingom. Veličine učinaka navedenih povezanosti odreda su male.

Tablica 2. Pearsonovi koeficijenti korelacije indikatora korištenih u regresijskim analizama (N=500)

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1. Spol (muški)	-											
2. Dob	-0,06	-										
3. Partnerski odnos (u odnosu)	-0,24**	0,16**	-									
4. Traženje uzbuđenja	0,17**	-0,04	-0,09*	-								
5. Osjećaj usamljenosti	-0,14**	-0,02	-0,07	0,01	-							
6. Pridržavanje epidemioloških mjera	-0,22**	0,08*	0,06	-0,19**	0,09*	-						
7. Seksualna orijentacija (ostalo)	0,11*	-0,06	-0,10*	0,08	0,08	0,06	-					
8. Seksualno aktivni	-0,01	0,07	0,31**	0,06	0,01	-0,06	-0,01	-				
9. Veća potreba za seks. odnosom	0,05	-0,01	0,07	0,11*	0,09*	-0,04	0,05	0,05	-			
10. Manja potreba za seks. odnosom	-0,09*	0,05	-0,02	-0,06	0,09*	0,06	0,01	0,01	-0,19**	-		
11. Broj seksualnih partnera	0,03	0,05	0,12**	0,14**	-0,05	-0,06	0,03	0,39**	0,07	0,05	-	
12. Učestalost sekstinga	0,20**	-0,03	0,05	0,15**	0,03	-0,10*	0,21**	0,28**	0,17**	0,02	0,28**	-

Napomena: * $p < 0,05$; ** $p < 0,01$.

Modelom B testirana je prva hipoteza. Nije utvrđena statistički značajna interakcija partnerskog odnosa i veće samoprocijenjene potrebe za seksualnim odnosom na učestalost sekstinga ($\beta=-0,06$, $p=0,317$). Prva hipoteza time nije potvrđena, odnosno partnerski odnos ne utječe na smjer i jačinu povezanosti između promjene u potrebi za seksualnim odnosom i učestalosti sekstinga. Prema tome, u sljedećoj analizi nije potrebno odvojeno analizirati sudionike s obzirom na partnerski odnos. Nadalje, modelom C testirana je druga hipoteza. Također nije utvrđena statistički značajna interakcija veće potrebe za seksualnim odnosom i broja seksualnih partnera na predviđanje učestalosti sekstinga ($\beta=-0,01$, $p=0,893$). Drugim riječima, veća samoprocijenjena potreba za seksualnim odnosom ne utječe na povezanost između broja seksualnih partnera tijekom koronavirusa i učestalosti sekstinga. U oba potonja modela nisu zabilježene veće promjene veličine učinka povezanosti između učestalosti sekstinga i statistički značajnih obilježja sudionika (opisano u okviru modela A). Naposljetku, analizom konzistentnosti, odnosno korištenjem duljine trajanja veze umjesto dihotomnog indikatora partnerskog odnosa potvrđeni su prethodno dobiveni rezultati. Interakcija prediktorskih varijabli u modelu B nije statistički značajna ($\beta=-0,07$, $p=0,227$), kao i u modelu C ($\beta=-0,01$, $p=0,791$).

Tablica 3. Regresijske analize učestalosti sekstinga tijekom razdoblja koronavirusa ($N=500$)

Model A	B	SE	95% CI	β	p
Spol (muški)	2,25	0,56	[1,10, 3,39]	0,17	<0,001
Dob	-0,15	0,14	[-0,42, 0,13]	-0,04	0,297
Partnerski odnos (u odnosu)	0,49	0,62	[-0,68, 1,67]	0,04	0,433
Traženje uzbuđenja	0,13	0,12	[-0,06, 0,33]	0,06	0,278
Osjećaj usamljenosti	0,26	0,29	[-0,32, 0,83]	0,04	0,383
Pridržavanje epidemioloških mjera	-0,08	0,11	[-0,27, 0,11]	-0,04	0,476
Seksualna orijentacija (ostalo)	2,89	0,75	[1,56, 4,21]	0,18	<0,001
Seksualno aktivni	3,50	0,71	[1,89, 5,10]	0,20	<0,001
Veća potreba za seks. odnosom	1,84	0,61	[0,64, 3,04]	0,13	0,003
Manja potreba za seks. odnosom	1,35	0,83	[-0,59, 3,28]	0,06	0,109
Broj seksualnih partnera	1,14	0,40	[0,54, 1,73]	0,17	0,005
$R^2=0,213$; $p<0,001$					
Model B (H1)	B	SE	95% CI	β	p
Spol (muški)	2,23	0,56	[1,09, 3,38]	0,17	<0,001
Dob	-0,15	0,14	[-0,43, 0,13]	-0,04	0,295
Partnerski odnos (u odnosu)	0,72	0,66	[-0,54, 1,98]	0,05	0,282
Traženje uzbuđenja	0,13	0,12	[-0,07, 0,33]	0,05	0,296
Osjećaj usamljenosti	0,24	0,29	[-0,34, 0,82]	0,03	0,383
Pridržavanje epidemioloških mjera	-0,08	0,11	[-0,27, 0,11]	-0,04	0,470
Seksualna orijentacija (ostalo)	2,88	0,75	[1,55, 4,21]	0,18	<0,001
Seksualno aktivni	3,51	0,71	[1,91, 5,12]	0,20	<0,001
Veća potreba za seks. odnosom	1,84	0,61	[0,64, 3,04]	0,13	0,003

Manja potreba za seks. odnosom	1,36	0,83	[-0,58, 3,29]	0,06	0,104
Broj seksualnih partnera	1,13	0,40	[0,53, 1,73]	0,17	0,005
Veća potreba za seks. odnosom x Partnerski odnos	-3,91	3,90	[-11,6, 1,73]	-0,06	0,317
$R^2=0,215; p<0,001$					
Model C (H2)	B	SE	95% CI	β	p
Spol (muški)	2,25	0,56	[1,10, 3,39]	0,17	<0,001
Dob	-0,15	0,14	[-0,42, 0,13]	-0,04	0,300
Partnerski odnos (u odnosu)	0,49	0,63	[-0,69, 1,66]	0,04	0,441
Traženje uzbuđenja	0,13	0,12	[-0,07, 0,33]	0,05	0,282
Osjećaj usamljenosti	0,26	0,29	[-0,32, 0,83]	0,04	0,383
Pridržavanje epidemioloških mjera	-0,08	0,11	[-0,27, 0,11]	-0,04	0,472
Seksualna orijentacija (ostalo)	2,88	0,76	[1,53, 4,21]	0,18	<0,001
Seksualno aktivni	3,48	0,72	[1,85, 5,10]	0,20	<0,001
Veća potreba za seks. odnosom	1,85	0,60	[0,64, 3,05]	0,13	0,002
Manja potreba za seks. odnosom	1,33	0,84	[-0,60, 3,27]	0,06	0,116
Broj seksualnih partnera	1,18	0,51	[0,43, 1,92]	0,17	0,022
Broj seksualnih partnera x Veća potreba za seks. odnosom	-0,18	1,34	[-2,20, 1,84]	-0,01	0,893
$R^2=0,214; p<0,001$					

Napomene: Model A zajednički je prvi korak za obje hijerarhijske regresijske analize u dva koraka, a modeli B i C predstavljaju drugi korak regresijskih analiza kojima se testiraju H1 i H2; B = nestandardizirani regresijski koeficijenti; SE = heteroskedastički dosljedne (robuste) standardne pogreške; CI = interval pouzdanosti za nestandardizirani regresijski koeficijent; β = standardizirani regresijski koeficijenti; R^2 = koeficijent determinacije.

4. RASPRAVA

Prvi je cilj ovog istraživanja steći uvid u ulogu partnerskog odnosa u povezanost između samoprocijenjene promjene u potrebi za seksualnim odnosima i učestalosti sekstinga tijekom razdoblja pandemije. Drugi je cilj analizirati ulogu promjene u potrebi za seksualnim odnosima u povezanosti između učestalosti sekstinga i broja seksualnih partnera od početka pandemije. Koristeći višestruke regresijske analize na uzorku od 500 sudionika u dobi od 18 do 25 godina, dobiveni su sljedeći rezultati. Učestaliji seksting bio je povezan s muškim spolom, neheteroseksualnom orijentacijom, seksualnom aktivnošću, većom samoprocijenjenom potrebom za seksualnim odnosima i većim brojem seksualnih partnera. Analizama nije utvrđena interakcija partnerskog odnosa na povezanost veće potrebe za seksualnim odnosima i učestalosti sekstinga (H1), što znači da partnerski odnos nije utjecao na povezanost između promjene u potrebi za seksualnim odnosom i učestalosti sekstinga. Također nije potvrđena druga hipoteza, odnosno promjena u potrebi za seksualnim odnosom ne utječe na povezanost između broja seksualnih partnera i učestalosti sekstinga tijekom razdoblja koronavirusa.

Teorija uporabe medija i ispunjenja potreba pretpostavlja razlike u odabiru i upotrebi određenog medija s obzirom na karakteristike korisnika. U kontekstu ovog istraživanja riječ je o spolu i određenim seksualnim karakteristikama sudionika. Učestalije su sekstali mladići, što je sukladno recentnim metaanalitičkim nalazima (Mori i sur., 2020). Za razliku od mladića, djevojke su manje sklone sekstanju zbog zabrinutosti od neželjenog prosljeđivanja sekstova, posramljivanja ili negativnog imidža (primjerice, da ih se percipira kao promiskuitetne). Sekstingu su također bili skloniji pripadnici seksualnih manjina. Iako postojeća istraživanja ne ukazuju na drastičan rast učestalosti uporabe sekstinga tijekom razdoblja pandemije koronavirusa (Coombe i sur., 2020), uključujući i među mladim pripadnicima seksualnih manjina (Nelson i sur., 2020), sekstingu, kao i drugim oblicima komunikacije posredovane tehnologijom, skloniji su pripadnici seksualnih manjina jer ga doživljavaju privatnijim od interakcije licem u lice, odnosno sigurnijim zbog manje izglednih negativnih socijalnih posljedica (Hertlein i sur., 2015). Sudionici koji su do trenutka provedbe ovog istraživanja imali seksualno iskustvo učestalije su sekstali. Povezanost imanja seksualnog iskustva i sekstinga također je u skladu s postojećim metaanalitičkim uvidima (Raine i sur., 2020). Naime, osim što slanje sekstova predstavlja oblik seksualne ekspresije, ujedno može signalizirati primatelju seksta da je pošiljatelj seksualno aktivna osoba, odnosno da je već imala neko seksualno iskustvo (Setty, 2019). U slučaju mladih u romantičnim odnosima, seksting najčešće prakticiraju parovi koji su seksualno aktivni (Van Ouytsel i sur., 2020). Najzad, utvrđena je pozitivna povezanost između samoprocijenjene veće potrebe za seksualnim odnosom tijekom razdoblja koronavirusa (u usporedbi s razdobljem prije pandemije koronavirusa) i učestalosti sekstinga tijekom razdoblja koronavirusa. Dosadašnja su istraživanja ukazala na pozitivnu povezanost između povećane seksualne potrebe i učestalijeg sekstinga među mladima (Florimbio i sur., 2018; Marengo i sur., 2019), no izravna usporedba nije opravdana jer su u potonjim istraživanjima korištene kompozitne mjere seksualne potrebe. Sekstingom se mogu zadovoljiti neke seksualne potrebe, poput seksualnog eksperimentiranja, postizanja seksualnog uzbuđenja, zadovoljenje seksualnih požuda i slično. U ovome je radu primarno analizirana promjena u potrebi za seksualnim odnosom. Informativna bi bila i analiza zadovoljenja tih potreba, no nije moguća zbog izostanka adekvatne mjere (primjerice, učestalost seksualnih odnosa). Pozitivna povezanost između učestalosti sekstinga i broja seksualnih partnera u skladu je s većim brojem pred epidemijских istraživanja (Kosenko i sur., 2017; Raine i sur., 2020). Dok seksting nekima predstavlja oblik seksualnog izražavanja samo na razini virtualne komunikacije, drugima može poslužiti kao korak u nalaženju novog partnera, odnosno svojevrsna predigra za neposredni seksualni kontakt (Yu i Zheng, 2020). Iako je ovim istraživanjem zabilježena niska prosječna učestalost sekstinga, pozitivna povezanost s brojem seksualnih partnera u kontekstu pandemije koronavirusa, seksting čini svojevrsnim rizičnom čimbenikom, jer upuštanje u seksualni odnos, primjerice s tek upoznatim partnerom, može povećati rizik zaraze virusom SARS-CoV-2. Doduše, rezultati ovog istraživanja ukazuju da su sudionici, u prosjeku, imali jednog seksualnog partnera tijekom razdoblja koronavirusa, što s jedne strane zaista može biti posljedica opreza i / ili

suzdržavanja uslijed pandemije, no s druge strane može biti posljedica postupnog trenda pada u učestalosti upuštanja u seksualne odnose, kao i u broju seksualnih partnera koji traje dva desetljeća (South i Lei, 2021; Ueda i sur., 2020).

Prva hipoteza nije potvrđena, odnosno nije utvrđena statistički značajna interakcija veće samoprocijenjene seksualne potrebe i partnerskog odnosa na učestalost sekstinga tijekom razdoblja pandemije. Iako su dosadašnja istraživanja pokazala da seksting može pozitivno pridonijeti funkcioniranju romantičnih veza (Van Ouytsel i sur., 2020), posebice u kontekstu fizičke razdvojenosti (Kafae i Kohut, 2021; Walker i sur., 2013), sklonost sekstingu kod parova valja sagledati kroz obilježja partnerske veze (primjerice kroz dimenzije privrženosti; Drouin i sur., 2017), ali i mogućnost negativnog učinka pandemije koronavirusa na samu kvalitetu i funkcioniranje veze (Balzarini i sur., 2021; Luetke i sur., 2020). Moguće je da partnerski odnos nije imao statistički značajan učinak na povezanost između veće samoprocijenjene seksualne potrebe i učestalosti sekstinga jer u predstavljenim analizama nisu kontrolirana relevantna obilježja romantičnih veza i indikatori negativnog učinka mjera izolacije na funkcioniranje veze. S obzirom na to da je otprilike trećina sudionika u vezi ili braku koji ne žive zajedno navela veću samoprocijenjenu potrebu za seksualnim odnosom tijekom razdoblja pandemije, također je moguće da su mladi u partnerskom odnosu posezali za drugim načinima zadovoljavanja seksualne potrebe, poput masturbacije (Wignall i sur., 2021).

Odbacivanje druge hipoteze, odnosno statistički neznačajan učinak veće samoprocijenjene potrebe za seksualnim odnosima na povezanost između broja seksualnih partnera od početka pandemije i učestalosti sekstinga ne ide u prilog pretpostavci da je seksting svojevrsna zamjena za stvarni intimni kontakt tijekom razdoblja pandemije. O mogućoj zamjeni bismo govorili da su sudionici s većom potrebom za seksualnim odnosom u većoj mjeri sekstali, a pritom imali manji broj seksualnih partnera. Rezultati zapravo upućuju da su sudionici koji su učestalije sekstali nastavili imati neposredne intimne kontakte tijekom razdoblja pandemije⁸. Drugim riječima, izglednije je da je seksting nekima predstavljao dodatnu virtualnu (seksualnu) praksu povrh onih koje se nastavlja u stvarnome svijetu. Prema korištenoj teoriji, odabir i upotreba određenog medija može zadovoljiti više međusobno povezanih potreba (Hudson i Marshall, 2018). Uslijed epidemijskih ograničenja te povrh seksualnih potreba seksting je nekima možebitno poslužio za zadovoljavanje socijalno integrativnih potreba (upoznavanje ili flertanje), osobno integrativnih (potvrda o vlastitom tjelesnom izgledu i privlačnosti) ili u eskapističke svrhe, odnosno kao oblik zabave ili kratkotrajni odmak od sveprisutnog epidemijskog diskursa.

---

8 U prošlogodišnjim epidemijskim okolnostima dio zdravstvenih ili savjetodavnih usluga bio je teže dostupan ili privremeno obustavljen (Wignall i sur., 2021). Konkretno u Hrvatskoj prestao se provoditi projekt testiranja klamidijske infekcije kod mladih do 25 godina u organizaciji Nastavnog zavoda za javno zdravstvo „Dr. Andrija Štampar“. Povrh toga, pandemija koronavirusa izgledno je otežala (ili odgodila) osobnu brigu o vlastitom seksualnom zdravlju, što može dodatno negativno utjecati na raširenost spolno prenosivih infekcija među mladima (Pinto i sur., 2021).

4.1. Ograničenja istraživanja

Prilikom interpretacije nalaza ovog istraživanja valja uzeti u obzir i nekoliko ključnih ograničenja. Povrh činjenice da je mjerena jednim indikatorom, što ograničava procjenu metrijskih obilježja, promjena u potrebi za seksualnim odnosom prije i tijekom razdoblja koronavirusa temeljena je na retrospektivnoj samoprocjeni sudionika te je stoga podložna subjektivnom dojmu sudionika, kao i pristranosti zbog prisjećanja. Interpretacije sudionika o tome što znači „prije epidemije koronavirusa“ također mogu varirati, odnosno zahvaćati različita referentna razdoblja usporedbe. Takav je oblik pogreške mjerenja svojstven sličnim istraživanjima koja su za usporedbu koristile razdoblje prije početka epidemije (usp. Coombe i sur., 2020; Wignall i sur., 2021). Nadalje, u upitniku su za određene indikatore korištene skraćene inačice instrumenata (npr. instrument za mjerenje traženje uzbuđenja). Odluka o korištenju skraćenih inačica instrumenta, ali i indikatora s jednom česticom (npr. mjera usamljenosti), temelji se na potrebi za što kraćim upitnikom kojim se mora obuhvatiti veći broj tematskih modula. Potonja praksa nerijetka je u sličnim međunarodnim istraživanjima seksualnosti i javnozdravstvenih tema. Drugo, ovim istraživanjem nije bilo moguće utvrditi je li seksting nekima postao nova seksualna praksa tijekom zahvaćenog razdoblja te zbog novonastalih epidemijskih ograničenja. Treće, razdoblje epidemije koronavirusa u Hrvatskoj je obilježeno svojevrsnom sezonalnošću, odnosno „prvim valom“ i razdobljem primjene mjera izolacije, potom ljetnim razdobljem obilježenim padom incidencije zaraze i popuštanjem epidemioloških mjera te razdobljem „drugog vala“ od listopada 2020. Valjano je pretpostaviti da se intenzitet epidemioloških mjera različito odrazio na potrebe i ponašanje mladih. Iako je kontroliran stupanj dosljednosti pridržavanja epidemioloških mjera, ovim su istraživanjem obuhvaćene procjene sudionika za sva tri razdoblja odjednom te zbog toga nije moguće donositi zaključke o razlikama u seksualnim ponašanjima mladih s obzirom na pojedina razdoblja epidemije koronavirusa. Naposljetku, u svim je regresijskim modelima protumačeno relativno malo ukupne varijance, unatoč većem broju uključenih prediktorskih varijabli. Navedeno sugerira moguće postojanje drugih relevantnih karakteristika sudionika koje bi dodatno mogle objasniti ciljna ponašanja mladih, poput učestalosti seksualnih odnosa ili vršnjačkog utjecaja (Maheux i sur., 2020). Doduše, podjednak je postotak objašnjenja varijance dobiven i u sličnim istraživanjima na temu sekstinga među mladima (Burić i sur., 2018; Kričkić i sur., 2017).

4.2. Preporuke za buduća istraživanja

Dosadašnja su istraživanja istaknula postojanje višestruke i promjenjive motivacijske pozadine uporabe sekstinga (Bianchi i sur., 2019), potvrđujući time pretpostavku teorije uporabe medija i ispunjenja potreba da uporaba određenog medija može zadovoljiti više potreba. Prema tome, seksting valja sagledati kao složeni oblik komunikacije koji nije nužno dosljedan kroz vrijeme, posebice uslijed i nakon većih društvenih promjena poput aktualne epidemije. Međutim, velika je većina dosadašnjih istraživanja temeljena na presječnim istraživanjima (Raine i sur., 2020), koja ne omogućuju uvid

u potencijalne promjene u motivacijskoj pozadini i ponašanju te su stoga nužna longitudinalna istraživanja koja bi pružila uvid u dinamiku uporabe sekstinga, posebice u kontekstu epidemije koja je obilježena svojevrsnom sezonalnošću. Nadalje, rezultati ovog istraživanja upućuju na to da su konsenzualnom sekstingu sklonije određene podskupine mladih, točnije mladići, neheteroseksualne orijentacije i seksualno aktivne osobe te oni s većom potrebom za seksualnim odnosom. Međutim, ostaje neistraženo u kojoj je mjeri seksting bio istovremena ili dodatna seksualna praksa u tim skupinama, odnosno reflektira li se sekstanje na učestalost neposrednih seksualnih odnosa uslijed povećane ovisnosti o internetskim komunikacijskim aplikacijama tijekom epidemije. Ovim istraživanjem također nisu adresirani učinci sekstinga, prvenstveno oni pozitivni, budući da je analiziran konsenzualni seksting. Primjerice, pospješuje li seksting seksualno zadovoljstvo, seksualnu agenciju ili samopouzdanje. S druge strane, postoje i različiti oblici virtualnog uznemiravanja i nasilja u kontekstu sekstinga koji mogu predstavljati dodatni rizik za psihičku i psihosocijalnu dobrobit mladih. Imajući na umu da značajan udio mladih prakticira seksting (Mori i sur., 2020, 2022), daljnje istraživačke napore valja usmjeriti na seksting bez pristanka jer on može dovesti do negativnih psihosocijalnih, ali i pravnih posljedica u slučajevima neželjenog slanja, primanja ili prosljeđivanja seksualiziranog sadržaja (O'Connor i Drouin, 2020; Raine i sur., 2020). Dobiveni uvidi mogu doprinijeti razvijanju savjetodavnih i edukacijskih programa medijske pismenosti koji bi omogućili mladima da bolje razumiju izražavanje vlastite seksualnosti kroz seksting, osvijeste važnost pristanka, pospješite načine zaštite privatnosti te spoznaju moguće pozitivne i negativne posljedice sekstinga.

5. ZAKLJUČAK

Nagle i neočekivane promjene nastale uslijed epidemije koronavirusa odrazile su se na intimni i seksualni život mladih (Wignall i sur., 2021). Mogućnosti dotadašnjih (neposrednih) društvenih aktivnosti bile su ograničene zbog niza epidemioloških mjera, što se posebice odrazilo na mogućnosti seksualnog izražavanja mladih koji su u vezi, ali ne žive zajedno te onih koji nisu u vezi. U ovome se radu polazilo se od pretpostavke da seksting, kao jedan od oblika epidemiološki prihvatljive seksualne prakse, mladima može poslužiti kao svojevrsna zamjena za neposredni seksualni kontakt tijekom razdoblja epidemije koronavirusa. Kontrolirajući partnerski status sudionika te koristeći indikator o broju seksualnih partnera tijekom razdoblja koronavirusa, rezultati istraživanja ne ukazuju da je seksting bio moguća zamjena, već je izglednije da je nekima bio istovremena ili dodatna seksualna praksa povrh onih koje su se odvijale neposredno.

LITERATURA

- Arnett, J. J. (2000). Emerging Adulthood: A Theory of Development From the Late Teens Through the Twenties. *American Psychologist*, 55(5): 469-480.
- Astivia, O. L. O. i Zumbo, B. D. (2019). Heteroskedasticity in Multiple Regression Analysis: What it is, How to Detect it and How to Solve it with Applications in R and SPSS. *Practical Assessment, Research, and Evaluation*, 24(1): članak 1. DOI: 10.7275/q5xr-fr95.
- Balzarini, R. N., Muise, A., Zoppolat, G., Di Bartolomeo, A. A., Rodrigues, D. L., Alonso-Ferres, M., Urganci, B., Debrot, A., Pichayayothin, N. B., Dharma, C., Chi, P., Karremans, J., Schoebi, D. i Slatcher, R. B. (2021). Love in the Time of COVID: Perceived Partner Responsiveness Buffers People from Lower Relationship Quality Associated with COVID-Related Stressors. *PsyArXiv Preprints*. DOI: 10.31234/osf.io/e3fh4.
- Barrense-Dias, Y., Berchtold, A., Surís, J. C. i Akre, C. (2017). Sexting and the Definition Issue. *Journal of Adolescent Health*, 61(5): 544-554.
- Bianchi, D., Morelli, M., Baiocco, R. i Chirumbolo, A. (2017). Sexting as the Mirror on the Wall: Body-Esteem Attribution, Media Models, and Objectified-Body Consciousness. *Journal of Adolescence*, 61: 164-172.
- Bianchi, D., Morelli, M., Baiocco, R. i Chirumbolo, A. (2019). Individual Differences and Developmental Trends in Sexting Motivations. *Current Psychology*, 40: 4531-4540.
- Buljan Flander, G., Selak Bagarić, E., Prijatelj, K. i Čagalj Farkas, M. (2020). Ispitivanje aktualnih trendova u korištenju društvenim mrežama kod učenika prvog i trećeg razreda srednjih škola u Hrvatskoj. *Kriminologija i socijalna integracija*, 28(2): 277-294.
- Burić, J., Juretić, J. i Štulhofer, A. (2018). Uloga dispozicijskih, socijalizacijskih i ponašajnih čimbenika u dinamici slanja seksualno eksplicitnih poruka u adolescenciji. *Psihologijske teme*, 27(3): 409-435.
- Commonwealth of Pennsylvania (2020). Safer Sex and COVID-19. *health.pa.gov*, 7. listopada 2020. URL: <https://www.health.pa.gov/topics/disease/coronavirus/Pages/Guidance/Sexual-Health.aspx> (03.07.2022.)
- Coombe, J., Kong, F. Y. S., Bittleston, H., Williams, H., Tomnay, J., Vaisey, A., Malta, S., Goller, J. L., Temple-Smith, M., Bouchier, L., Lau, A., Chow, E. P. F. i Hocking, J. S. (2020). Love During Lockdown: Findings From an Online Survey Examining the Impact of COVID-19 on the Sexual Health of People Living in Australia. *Sexually Transmitted Infections*, 97: 357-362.
- Cooper, K., Quayle, E., Jonsson, L. i Svedin, C. G. (2016). Adolescents and Self-Taken Sexual Images: A Review of the Literature. *Computers in Human Behavior*, 55: 706-716.
- Döring, N. (2014). Consensual Sexting Among Adolescents: Risk Prevention Through Abstinence Education or Safer Sexting? *Cyberpsychology*, 8(1): članak 9. DOI: 10.5817/CP2014-1-9.

- Döring, N. (2020). How is the COVID-19 Pandemic Affecting Our Sexualities? An Overview of the Current Media Narratives and Research Hypotheses. *Archives of Sexual Behavior*, 49(8): 2765-2778.
- Drouin, M., Coupe, M. i Temple, J. R. (2017). Is Sexting Good for Your Relationship? It Depends... *Computers in Human Behavior*, 75: 749-756.
- Drouin, M., Ross, J. i Tobin, E. (2015). Sexting: A New, Digital Vehicle for Intimate Partner Aggression? *Computers in Human Behavior*, 50: 197-204.
- Eurostat (2020). Age of Young People Leaving Their Parental Household. URL: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Age_of_young_people_leaving_their_parental_household&cioidid=494351#Geographical_differences (03.07.2022.)
- Firkey, M. K., Sheinfl, A. Z. i Woolf-King, S. E. (2021). Substance Use, Sexual Behavior, and General Well-Being of U.S. College Students During the COVID-19 Pandemic: A Brief Report. *Journal of American College Health*, 70(8): 2270-2275.
- Florimbio, A. R., Brem, M. J., Garner, A. R., Grigorian, H. L. i Stuart, G. L. (2018). Alcohol-Related Sex Expectancies Explain the Relation Between Alcohol Use and Sexting Among College Students. *Computers in Human Behavior*, 88: 205-209.
- Hasinoff, A. A. (2013). Sexting as Media Production: Rethinking Social Media and Sexuality. *New Media & Society*, 15(4): 449-465.
- Hertlein, K. M., Shadid, C. i Steelman, S. M. (2015). Exploring Perceptions of Acceptability of Sexting in Same-Sex, Bisexual, Heterosexual Relationships and Communities. *Journal of Couple & Relationship Therapy*, 14(4): 342-357.
- Hudson, H. K. i Marshall, S. A. (2018). Consequences and Predictors of Sexting Among Selected Southern Undergraduates. *International Journal of Sexual Health*, 30(1): 20-27.
- International Sexual Health and REproductive Health – I-SHARE (2022). Publications. URL: <https://ishare.web.unc.edu/updates/> (03.07.2022.)
- International Society for the Study of Women's Sexual Health – ISSWHS (2020). Position Statement on Sexual Activity and COVID-19. URL: https://www.isswsh.org/images/COVID_Position_Statement_5-08-20_-_revised.pdf (03.07.2022.)
- JASP Team (2019). *JASP (Version 0.11.1)*. URL: <https://jasp-stats.org/> (03.07.2022.)
- Kafae, N. i Kohut, T. (2021). Online Sexual Experiences and Relationship Functioning in Long Distance Relationships. *The Canadian Journal of Human Sexuality*, 30(1): 15-25.
- Katz, E., Blumler, G. i Gurevich, M. (1974). Utilization of Mass Communication by the Individual. U: Blumler, G. i Katz, E. (ur.), *The Uses of Mass Communication: Current Perspectives on Gratifications Research* (str. 19-32). Beverly Hills, CA: Sage.
- Kinsey Institute (2022). Kinsey Institute COVID-19 Research. URL: <https://kinseyinstitute.org/research/covid-19.php> (03.07.2022.)
- Košeno, K., Luurs, G. i Binder, A. R. (2017). Sexting and Sexual Behavior, 2011-2015: A Critical Review and Meta-Analysis of a Growing Literature. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 22(3): 141-160.

- Kričkić, D., Šincek, D. i Babić Čike, A. (2017). Sexting, Cyber-Violence and Sexually Risk Behaviour Among College Students. *Kriminologija i socijalna integracija*, 25(2): 15-28.
- Lehmiller, J. J., Garcia, J. R., Gesselman, A. N. i Mark, K. P. (2021). Less Sex, but More Sexual Diversity: Changes in Sexual Behavior During the COVID-19 Coronavirus Pandemic. *Leisure Sciences*, 43(1-2): 295-304.
- Li, W., Li, G., Xin, C., Wang, Y. i Yang, S. (2020). Challenges in the Practice of Sexual Medicine in the Time of COVID-19 in China. *The Journal of Sexual Medicine*, 17(7): 1225-1228.
- Lopes, G. P., Vale, F. B. C., Vieira, I., da Silva Filho, A. L., Abuhid, C. i Geber, S. (2020). COVID-19 and Sexuality: Reinventing Intimacy. *Archives of Sexual Behavior*, 49(8): 2735-2738.
- Luetke, M., Hensel, D., Herbenick, D. i Rosenberg, M. (2020). Romantic Relationship Conflict Due to the COVID-19 Pandemic and Changes in Intimate and Sexual Behaviors in a Nationally Representative Sample of American Adults. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 46(8): 747-762.
- Madigan, S., Ly, A., Rash, C. L., Van Ouytsel, J. i Temple, J. R. (2018). Prevalence of Multiple Forms of Sexting Behavior Among Youth. *JAMA Pediatrics*, 172(4): 327-335.
- Maheux, A. J., Evans, R., Widman, L., Nesi, J., Prinstein, M. J. i Choukas-Bradley, S. (2020). Popular Peer Norms and Adolescent Sexting Behavior. *Journal of Adolescence*, 78: 62-66.
- Marengo, D., Settanni, M. i Longobardi, C. (2019). The Associations Between Sex Drive, Sexual Self-Concept, Sexual Orientation, and Exposure to Online Victimization in Italian Adolescents: Investigating the Mediating Role of Verbal and Visual Sexting Behaviors. *Children and Youth Services Review*, 102(3): 18-26.
- Molla Esparza, C., Nájera, P., López-González, E. i Losilla, J. M. (2020). Development and Validation of the Adolescent Sexting Scale (A-SextS) with a Spanish Sample. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(21). DOI: 10.3390/ijerph17218042.
- Mori, C., Cooke, J. E., Temple, J. R., Ly, A., Lu, Y., Anderson, N., Rash, C. i Madigan, S. (2020). The Prevalence of Sexting Behaviors Among Emerging Adults: A Meta-Analysis. *Archives of Sexual Behavior*, 49(4):1103-1119.
- Mori, C., Park, J., Temple, J. R. i Madigan, S. (2022). Are Youth Sexting Rates Still on the Rise? A Meta-analytic Update. *Journal of Adolescent Health*, 70(4): 531-539.
- Nelson, K. M., Gordon, A. R., John, S. A., Stout, C. D. i Macapagal, K. (2020). "Physical Sex Is Over for Now": Impact of COVID-19 on the Well-Being and Sexual Health of Adolescent Sexual Minority Males in the U.S. *Journal of Adolescent Health*, 67(6): 756-762.
- O'Connor, K. i Drouin, M. (2020). Sexting and Social Concerns. U: Holt, T. i Bossler, A. (ur.), *The Palgrave Handbook of International Cybercrime and Cyberdeviance* (str. 1087-1108). Cham: Palgrave Macmillan.

- Parker, T. S., Blackburn, K. M., Perry, M. S. i Hawks, J. M. (2013). Sexting as an Intervention: Relationship Satisfaction and Motivation Considerations. *The American Journal of Family Therapy*, 41(1): 1-12. DOI: 10.1080/01926187.2011.635134.
- Penado, M., Rodicio-García, M. L., Marcos Cuesta, M. i Corrás, T. (2019). Construction and Validation of the Intimate Images Diffusion Scale Among Adolescents. *Frontiers in Psychology*, 10. DOI: 10.3389/fpsyg.2019.01485.
- Pinto, C. N., Niles, J. K., Kaufman, H. W., Marlowe, E. M., Alagia, D. P., Chi, G. i Van Der Pol, B. (2021). Impact of the COVID-19 Pandemic on Chlamydia and Gonorrhea Screening in the U.S. *American Journal of Preventive Medicine*, 61(3): 386-393.
- Raine, G., Khouja, C., Scott, R., Wright, K. i Sowden, A. J. (2020). Pornography Use and Sexting Amongst Children and Young People: A Systematic Overview of Reviews. *Systematic Reviews*, 9: članak 283. DOI: 10.1186/s13643-020-01541-0.
- Ross, M. W. (2005). Typing, Doing, and Being: Sexuality and the Internet. *Journal of Sex Research*, 42(4): 342-352.
- Scholes-Balog, K., Francke, N. i Hemphill, S. (2016). Relationships Between Sexting, Self-Esteem, and Sensation Seeking Among Australian Young Adults. *Sexualization, Media, & Society*, 2(2). DOI: 10.1177/2374623815627790.
- Setty, E. (2019). Meanings of Bodily and Sexual Expression in Youth Sexting Culture: Young Women's Negotiation of Gendered Risks and Harms. *Sex Roles*, 80(9-10): 586-606.
- Shulman, S. i Connolly, J. (2013). The Challenge of Romantic Relationships in Emerging Adulthood. *Emerging Adulthood*, 1(1): 27-39.
- South, S. J. i Lei, L. (2021). Why Are Fewer Young Adults Having Casual Sex? *Socius: Sociological Research for a Dynamic World*, 7. DOI: 10.1177/2378023121996854.
- Stephenson, M. T., Hoyle, R. H., Palmgreen, P. i Slater, M. D. (2003). Brief Measures of Sensation Seeking for Screening and Large-Scale Surveys. *Drug and Alcohol Dependence*, 72(3): 279-286.
- Tanta, I., Mihovilović, M. i Sablić, Z. (2014). Uses and Gratification Theory – Why Adolescents Use Facebook? *Medijska istraživanja*, 20(2): 85-111.
- Timonen, V., Greene, J. i Émon, A. (2021). 'We're Meant to Be Crossing Over ... but the Bridge is Broken': 2020 University Graduates' Experiences of the Pandemic in Ireland. *YOUNG*, 29(4): 349-365.
- Turban, J. L., Keuroghlian, A. S. i Mayer, K. H. (2020). Sexual Health in the SARS-CoV-2 Era. *Annals of Internal Medicine*, 173(5): 387-389.
- Ueda, P., Mercer, C. H., Ghaznavi, C. i Herbenick, D. (2020). Trends in Frequency of Sexual Activity and Number of Sexual Partners Among Adults Aged 18 to 44 Years in the US, 2000-2018. *JAMA Network Open*, 3(6): članak e203833. DOI: 10.1001/jamanetworkopen.2020.3833.
- Van Ouytsel, J., Punyanunt-Carter, N. M., Walrave, M. i Ponnet, K. (2020). Sexting Within Young Adults' Dating and Romantic Relationships. *Current Opinion in Psychology*, 36: 55-59.

- Van Ouytsel, J., Van Gool, E., Walrave, M., Ponnet, K. i Peeters, E. (2016). Sexting: Adolescents' Perceptions of the Applications Used for, Motives for, and Consequences of Sexting. *Journal of Youth Studies*, 20(4): 446-470.
- Vrselja, I., Pacadi, D. i Maričić, J. (2015). Odnos sekstinga sa seksualno rizičnim ponašanjem i nekim psihosocijalnim čimbenicima. *Psihologijske teme*, 24(3): 425-447.
- Walker, S., Sanci, L. i Temple-Smith, M. (2013). Sexting: Young Women's and Men's Views on Its Nature and Origins. *Journal of Adolescent Health*, 52(6): 697-701.
- Wignall, L., Portch, E., McCormack, M., Owens, R., Cascalheira, C. J., Attard-Johnson, J. i Cole, T. (2021). Changes in Sexual Desire and Behaviors among UK Young Adults During Social Lockdown Due to COVID-19. *The Journal of Sex Research*, 58(8): 1-10.
- Yu, K. i Zheng, Y. (2020). Sexting and Emotional Reactions to Hooking up Among Chinese College Students: Moderated Mediation Effects of Loneliness and Number of Hookup Partners. *Personality and Individual Differences*, 167: članak 110252. DOI: 10.1016/j.paid.2020.110252.

SEXTING DURING THE CORONAVIRUS PANDEMIC: ANALYSIS OF THE CONNECTION OF SEXTING WITH THE NEED FOR SEXUAL INTERCOURSE AND THE NUMBER OF SEXUAL PARTNERS AMONG YOUNG PEOPLE

Goran Koletić

Abstract

Due to the risk of infection with the SARS-CoV-2 virus, as well as due to limited opportunities for intimate and sexual contact, primarily among singles and couples who live separately, there arises an increased interest in various forms of sexual interaction mediated by technology, including sexting. Previous research on this topic were mostly conducted on convenient samples and focused on the first phases of the isolation measures. This research relies on the assumption that consensual sexting can serve young people as a kind of substitute for real intimate contact during a period marked by restrictions due to the pandemic, given that young people less often live with intimate partners, have a more pronounced desire for sexual exploration, and more often have short-term relationships. The first goal of this research is to understand whether the partner relationship plays a role in the connection between the self-assessed change in the need for sexual relations and the frequency of sexting during the pandemic. The second goal is to analyze the role of the change in the need for sexual relations in the connection between the frequency of sexting and the number of sexual partners since the beginning of the pandemic. The data was collected at the beginning of February 2021 on a random sample of young people aged 18 to 25 (N=607), selected from a national Internet panel. The analysis was conducted on a sub-sample of singles and couples living separately (N=500). By controlling the socio-demographic, psycho-social and sexual characteristics of the respondents, the assumed moderating roles of the partner relationship and changes in the need for sexual relationships were not determined in the analyzes of the frequency of sexting. The obtained results do not support the assumption that sexting was a substitute for real intimate contact during the period of the coronavirus pandemic.

Key words: coronavirus (COVID-19) disease pandemic, youth, sexting, need for sexual intercourse, number of sexual partners

SEXTING IN ZEITEN VON CORONA – EINE ANALYSE DES ZUSAMMENHANGS ZWISCHEN SEXTING, SEXUALVERLANGEN UND ANZAHL DER SEXUALPARTNER UNTER JUGENDLICHEN

Goran Koletić

Zusammenfassung

Wegen des Risikos für eine Ansteckung mit dem Coronavirus SARS-CoV-2, sowie infolge von beschränkten Chancen für Realisierung intimer und sexueller Kontakte, vor allem unter Singles und getrennt lebenden Paaren, kommt es zum erhöhten Interesse an verschiedenen Arten der sexuellen Interaktion mittels Technologie, darunter auch Sexting. Die bisherigen Untersuchungen dieses Themas wurden in der Regel an passenden Stichproben durchgeführt und ihr Ziel war es, den Stand in den ersten Phasen der Anwendung von Isolierungsmaßnahmen zu erforschen. In dieser Untersuchung gehen wir von der Annahme aus, dass den Jugendlichen ein konsensuales Sexting als eine Art Ersatz für einen echten intimen Kontakt während der Periode der Beschränkungen dienen kann, hinsichtlich der Tatsache, dass Jugendliche seltener mit ihrem Intimpartner zusammenwohnen, dass ihr Sexualverlangen ausgeprägter ist und dass sie öfter kürzere Beziehungen eingehen. Das erste Ziel dieser Untersuchung war es, die Einsicht in die Rolle einer partnerschaftlichen Beziehung zu gewinnen im Zusammenhang der selbstgeschätzten Veränderung des Sexualverlangens und der Häufigkeit des Sexting während der Pandemie. Das zweite Ziel war es, die Rolle

der Veränderung im Sexualverlangen im Zusammenhang mit der Häufigkeit von Sexting und der Anzahl von Sexualpartnern seit Anfang der Pandemie zu analysieren. Die Daten wurden Anfang Februar 2021 an einer Zufallsstichprobe von Jugendlichen im Alter zwischen 18 und 25 Jahren erhoben (N=607), gewählt aus dem nationalen Internetpanel. Die Analyse wurde an einer Substichprobe von Singles und getrennt lebenden Paaren durchgeführt (N=500). Es wurden soziodemografische, psychosoziale und sexuelle Eigenschaften der Befragten geprüft, die angenommenen Moderationsrollen der Partnerbeziehung und Änderung des Sexualverlangens in den Analysen der Häufigkeit von Sexting. Die Ergebnisse sprechen nicht für die Annahme, dass Sexting während der Pandemie einen wirklichen Intimkontakt ersetzen konnte.

Schlüsselwörter: COVID-19-Pandemie, Jugendliche, Sexting, Sexualverlangen, Anzahl der Sexualpartner